

ת"פ 69952/01/18 - מדינת ישראל נגד יוסף גנון

בית משפט השלום בקריית גת

ת"פ 69952-01-18 מדינת ישראל נ' גנון

ת"פ 2767-12-18 מדינת ישראל נ' גנון

בפני
בעניין: כבוד השופטת טל לחיאני שהם
מדינת ישראל
באמצעות ב"כ עו"ד אבי דהן
נגד
יוסף גנון באמצעות ב"כ עו"ד סגי זקס
הנאשם
המאשימה

גזר דין

כללי

1. הנאשם הורשע, בהתאם להודאתו בעובדות כתב האישום המתוקן, בביצוע עבירתהונאה בכרטיס חיוב, עבירה לפי סעיף 17 רישא לחוק כרטיסי חיוב תשמ"ו-1986 (להלן: "חוק כרטיסי חיוב").

מעובדות כתב האישום המתוקן עולה כי ביום 17/08/17 בשעה 20:00 או בסמוך לכך, פרץ אחר לרכבה של המתלוננת וגנב מתא המטען שלו את תיקה של המתלוננת.

בסמוך לאחר המתואר, החזיק הנאשם בכרטיס האשראי אשר הוחזק בתוך תיקה של המתלוננת, שמספרו 5326101313941082, בסמוך למכולת "הכוכב סימו" שברחוב עולי הגרדום באשקלון. בהמשך למתואר, בשעה 20:30 לערך, רכש הנאשם באמצעות כרטיס האשראי פאקט סיגריות בסכום של 350 ₪.

2. לבקשת הנאשם צורף תיק נוסף -

ת"פ 2767-12-18, בו הורשע בהתאם להודאתו בביצוע עבירת הטרדה באמצעות מתקן בזק, עבירה לפי סעיף 30 לחוק התקשורת (בזק ושידורים) תשמ"ב - 1982 (להלן: "חוק התקשורת"), ועבירת הפרת הוראה חוקית שנועדה להגן על אדם, עבירה לפי סעיף 287(ב) לחוק העונשין, תשל"ז - 1977 (להלן: "חוק העונשין").

מעובדות כתב האישום המתוקן עולה כיביום 06/06/18, במסגרת ה"ט 1509-06-18, הורה בית המשפט על הרחקתו של הנאשם מהקטינה ט.פ. (להלן: "המתלוננת") ועל אי יצירת קשר, ישיר או עקיף, עמה, וזאת עד ליום 03/12/18 (להלן: "ההוראה החוקית"). על מנת להקשות על הנאשם מלצור עמה קשר, אף החליפה את מספר קו הטלפון הנייד

שברשותה.

בתאריך 24/06/18 בשעה 22:00 או בסמוך לכך, חייגה המתלוננת בטעות, דרך אפליקציית ווסטאפ, למספר הטלפון של הנאשם, וניתקה מיד כשהבינה את הטעות.

בהמשך למתואר, בתאריך 25/06/18 בשעה 01:11, חייג הנאשם למתלוננת, כשהוא חוסה את מספרו, והמתלוננת ענתה לשיחה. משזיהתה המתלוננת את קולו של הנאשם - ביקשה ממנו שיחדל מלהתקשר אליה, והנאשם הזדהה בכזב כ"אבירם".

בהמשך למתואר, חייג הנאשם מספר פעמים למספר הטלפון של המתלוננת, וזאת בסמוך לשעות 02:04, 02:07, 02:11, 02:17, 02:19 (3 שיחות), 2:27, 02:29 (2 שיחות), 02:30, 02:31, 02:37, כשהוא שוב מקפיד לחסות את מספרו. חלק מהשיחות הוקלטו על ידי המתלוננת ובאחת מהן הזדהה בכזב כ"יצחק" (להלן: "**אירוע ההטרדה**").

הסדר הטיעון

3. במסגרת הסדר טיעון, שהוצג ביום 02/12/18, הנאשם הודה והורשע בכתבי האישום והופנה לקבלת תסקיר בטרם טיעון לעונש.

במעמד הצגת ההסדר הצהירה ב"כ המאשימה כי עמדתה למאסר בפועל ואילו ב"כ הנאשם עתר שתסקיר שירות המבחן יבחן אפשרות להמליץ על ביטול הרשעת הנאשם בדיון.

תסקירי שירות המבחן

4. מתסקירי שירות המבחן אשר הוגשו בעניינו של הנאשם ביום 14/04/19 וביום 23/06/19 עולה כי על אף פניות חוזרות ונשנות מצד שירות המבחן, בין אם ישירות לנאשם ובין אם באמצעות אביו, הנאשם התייצב לפגישה אחת בלבד, ולא התייצב למועדים שונים למסירת בדיקות שתן.

הנאשם בן 25, רווק, התגורר באשקלון בבית אביו, מסר כי לא עובד בשלב זה מרצון, וזאת על מנת לנוח אחרי תקופה ממושכת בה עבד עם אביו בשיפוצים מעת ששוחרר מצה"ל ולסירוגין. בשיחה מאוחרת יותר עם האב, מסר האב כי הנאשם עזב את ביתו ולא ניתן ליצור עמו קשר.

הנאשם סיים 9 שנות לימוד בלבד, במספר מסגרות, ותאר בעיות התנהגות, קשיי הסתגלות, וקושי בקבלת גבולות. בהמשך, גויס הנאשם ושירת ביחידה קרבית במשך שנה ושלושה חודשים, ושוחרר בגין אי התאמה לאחר שערך וריצה בשל כך מאסר בכלא צבאי.

בשיחה היחידה אליה התייצב, התרשם שירות המבחן כי הנאשם מתרברב בהתנהלותו האלימה ולא מבין את מורכבות

מצבו, עוד התרשם מקווי אישיות ילדותיים ובלתי בשלים, ודפוסים עבריינים ואלימים.

התייחסותו של הנאשם למעשים אשר עומדים בבסיס שני כתבי האישום עליהם נותן את הדין הייתה מצומצמת ומקלת ראש.

בשיחה טלפונית עם אמה של המתלוננת עלה כי המתלוננת בעקבות אירוע ההטרדה, חוותה חרדה שהובילה לפגיעה בתפקודה.

לאור המפורט, התרשם שירות המבחן מרמת מסוכנות גבוהה להישנות התנהגות עוברת חוק ולהתנהגות אלימה ונמנע מלבוא בהמלצה שיקומית - טיפולית בעניינו.

טיעוני הצדדים

5. ביום 14/07/19 עתר ב"כ הנאשם לדחיית מועד הדיון על מנת לאפשר לנאשם הזדמנות נוספת להתייצב בשירות המבחן. אולם, לאור המפורט בתסקירי שירות המבחן, כמפורט לעיל, באשר למידת שיתוף הפעולה ומידת הסיכון, קבעתי כי טיעונים לעונש ישמעו באותו היום.

6. ב"כ המאשימה עתרה להטיל על הנאשם מאסר בפועל, מאסר על תנאי, קנס ופיצוי.

ב"כ המאשימה טענה למתחם ענישה הנע בין מאסר על תנאי למספר חודשי מאסר בפועל.

בטיעוניה הפנתה ב"כ המאשימה לעברו הפלילי של הנאשם, לחוסר שיתוף הפעולה עם שירות המבחן, לרמת הסיכון הגבוהה ממנה התרשם השירות, ולהיעדר המלצה טיפולית בעניינו של הנאשם.

7. ב"כ הנאשם עתר להסתפק במאסר מותנה ובהטלת רכיב כלכלי הכולל פיצוי משמעותי למתלוננת וחזר בו מעתירתו הראשונית לבחון אפשרות להורות על ביטול ההרשעה.

בטיעונו, לא חלק ב"כ הנאשם על מתחם העונש ההולם שהוצג על ידי המאשימה. עם זאת, עתר להטיל ענישה ברף התחתון של המתחם, וזאת לאור גילו הצעיר, עברו הפלילי המינורי, העדר קשר בין הנאשם למתלוננת כיום, הסיבות בגינן התקשה לשאת פעולה עם שירות המבחן, ומצבו האישי של הנאשם.

8. במועד זה טען אביו של הנאשם כי הנאשם לא התייצב לפגישה עם שירות המבחן, מאחר ו"אנשים חיכו לו מתחת לבית", ולא מאחר ולא רצה להתייצב.

קביעת מתחם העונש ההולם

9. תיקון 113 לחוק העונשין קובע מנגנון תלת-שלבי להליך גזירת העונש: בשלב הראשון יקבע מתחם העונש ההולם בהתחשב בעבירה ובנסיבות הקשורות בביצועה, בשלב השני תבחן התקיימותם של שיקולים חריגים המצדיקים סטייה מן המתחם שנקבע - פוטנציאל שיקום מיוחד או הגנה על שלום הציבור, ובשלב השלישי ייגזר העונש הראוי בתוככי המתחם שנקבע, בהתחשב בנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירה.

10. במקרה זה מדובר ב-2 אירועים נפרדים, ומשכך יש לקבוע 2 מתחמי ענישה הולמים.

11. קביעת מתחם העונש ההולם למעשה העבירה נעשית בהתאם לעקרון ההלימה. לשם קביעת מתחם העונש ההולם יש להתחשב בערך החברתי אשר נפגע, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנוהגת ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

12. במקרה דנן, הערכים החברתיים אשר נפגעו כתוצאה מביצוע עבירת ההונאה באמצעות כרטיס חיוב הם שמירה על קניינו של האדם, הזכות לשקט נפשי ולביטחון אישי, וכן לתחושת הביטחון הציבורי.

13. הערכים החברתיים אשר נפגעו מביצוע עבירת ההטרדה באמצעות מתקן בזק והפרת ההוראה החוקית שנועדה להגן על אדם הם שמירה על כבוד האדם, והזכות לשלמות הגוף, לביטחון האישי ולשלווה, וכן שמירה על שלטון החוק והסדר הציבורי.

14. בחינת מידת הפגיעה בערך המוגן בגין עבירת ההונאה מובילה למסקנה כי הפגיעה בערך המוגן היא ברף הנמוך, וזאת לאור העובדה כי מדובר בעבירה שלא לוותה בעבירות נוספות וכן לאור שווי ההונאה.

15. מידת הפגיעה בערכים המוגנים בגין אירוע ההטרדה היא ברף הבינוני, וזאת בשים לב למספר השיחות שבוצעו בפרק זמן קצר ולעובדה כי בוצעו תוך הפרת צו שיפוטי שנועד להגן על המתלוננת.

16. בחינת מדיניות הענישה הנוהגת בגין עבירת ההונאה באמצעות כרטיס האשראי מעלה כי במקרים דומים הוטלו על נאשמים עונשים כמפורט להלן:

א. ברע"פ 5212/13 אדינה נגד מדינת ישראל (29/08/13) נדחתה בקשת רשות ערעור של נאשמת, אשר הורשעה בהתאם להודאתה בביצוע 2 עבירות של גניבת כרטיס חיוב, 2 עבירות של הונאה בכרטיס חיוב, ו-2 עבירות של קבלת דבר במרמה. בית משפט השלום הטיל על הנאשמת, בין היתר, 10 חודשי מאסר בפועל וכן הפעיל מאסר מותנה אשר היה תלוי ועומד כנגדה, חלקו במצטבר, כך שבסך הכל נקבע כי תרצה 12 חודשי מאסר בפועל. בית המשפט העליון קבע כי לא קיימת הצדקה להתערב בהחלטת בית משפט קמא.

ב. בע"פ (נצ') 1132/07 אבו חמיס נגד מדינת ישראל (24/06/15), נדחה ערעורו של הנאשם שהוטל

עליו, בין היתר, 5 חודשי מאסר בפועל לריצוי בדרך של עבודות שירות בגין עבירת הונאה בכרטיס חיוב. בית המשפט המחוזי דחה כאמור את ערעורו של הנאשם וקבע כי לאור עברו הפלילי של הנאשם בעבירות דומות, לא רק שהעונש אשר הוטל עליו איננו חמור אלא אף מקל.

ג. בת"פ (ק"ג) **16822-09-15 מדינת ישראל נגד פרגין (06/09/18)**, הורשעה נאשמת בגין עבירת גניבת כרטיס חיוב והונאה בכרטיס אשראי. בית המשפט קבע מתחם עונש הנע ממאסר מותנה ועד ל-10 חודשי מאסר בפועל, והטיל על הנאשמת, בין היתר, 4 חודשי מאסר מותנה (ראו החלטה דומה גם בת"פ **39851-01-16 מדינת ישראל נגד שפורוסטוב (18/09/17)** ובת"פ **8604-01-16 מדינת ישראל נגד שמילוב (04/10/18)**).

17. בחינת מדיניות הענישה הנוהגת בגין אירוע ההטרדה מעלה כי במקרים דומים הוטלו על נאשמים עונשים כמפורט להלן:

א. ברע"פ **7413/14 דוד נגד מדינת ישראל (17/11/14)**, נדחתה בקשת רשות ערעור של נאשם, אשר הורשע בביצוע עבירת איומים ועבירת הטרדה באמצעות מתקן בזק כנגד בת זוגו לשעבר. בית משפט השלום קבע מתחם ענישה הנע בין מאסר מותנה ל-12 חודשי מאסר בפועל. בית המשפט הטיל על הנאשם, בין היתר, 5 חודשי מאסר בפועל והפעיל מאסר מותנה בן 3 חודשים, וזאת במצטבר. בית המשפט המחוזי קיבל באופן חלקי את ערעורו של הנאשם כך שהורה כי הפעלת המאסר המותנה אשר הוטל על הנאשם תרוצה בחופף למאסר בפועל. בית המשפט העליון קבע כי העונש אשר הוטל על הנאשם איננו חורג ממדיניות הענישה.

ב. בת"פ (נצ') **7925-01-13 מדינת ישראל נגד פלוני (02/10/14)** הורשע נאשם בביצוע עבירת הפרת הוראה חוקית שנועדה להגן על אדם ועבירת הטרדה באמצעות מתקן בזק, ובית המשפט הטיל עליו 3 חודשי מאסר בפועל לריצוי בדרך של עבודות שירות, וזאת בחופף למאסר מותנה אשר היה תלוי ועומד כנגד הנאשם. גזר דין זה הוטל על הנאשם חרף המלצת שירות המבחן להאריך את המאסר המותנה ולהטיל על הנאשם של"צ וצו מבחן. הנאשם ערער על גזר הדין, אולם בהמשך, עתר אך לקיצור יום העבודה בעבודות השירות על מנת שיתאפשר לו להמשיך לעבוד ולהמשיך בטיפול בו שולב היטב. בהסכמת הצדדים בית המשפט המחוזי קיבל עתירה זו (ע"פ **28358-11-14 אזריאל נגד מדינת ישראל (16/12/14)**).

ג. בת"פ (י-ם) **50268-08-10 מדינת ישראל נגד הילר (12/01/12)** הורשעה נאשמת בביצוע 2 עבירות של הפרת הוראה חוקית שנועדה להגן על אדם ועבירת הטרדה באמצעות מתקן בזק, ובית המשפט הטיל עליה 3 חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות ומאסר מותנה.

ד. בת"פ (ראשל"צ) **9067-10-10 מדינת ישראל נגד כהן (12/01/12)** הורשע נאשם בביצוע עבירת איומים, עבירת הפרת הוראה חוקית ועבירת הטרדה באמצעות מתקן בזק, ובית המשפט הטיל עליו 7 חודשי מאסר מותנה. וזאת, בין היתר, לאור המלצת שירות המבחן והעובדה כי הנאשם שהה כחודשיים במעצר וכ-14 חודשים תחת תנאים מגבילים.

ה. בת"פ (ק"ג) **43314-09-17 מדינת ישראל נגד אמסלם (19/11/18)** הורשע נאשם ב-2 עבירות של הפרת צו שנועד להגן על אדם. בית המשפט קבע מתחם ענישה, עבור כל אחת מהעבירות הנע בין מאסר מותנה ועד למאסר קצר בפועל, הרשיע את הנאשם והטיל עליו 3 חודשי מאסר מותנה, וזאת חרף המלצת שירות המבחן

להימנע מהרשעה.

כמו כן, יש לציין כי בע"פ 1261/15 מדינת ישראל נגד דלאל (03/09/15), ציין כב' השופט סולברג כי תדיר שעבירת הפרת ההוראה החוקית 'נבלעת' בגדרו של העונש הכולל בשל קיומו של קשר הדוק. עם זאת, קבע כי מתחם העונש ההולם בגין עבירה זו, כשלעצמה, נע בין מספר חודשי מאסר ועד לשנה, וזאת גם כאשר ההפרה מנוצלת לביצוע עבירות נוספות. קביעה זו נאמרה ביחס לעבירה על פי סעיף 287(א) לחוק העונשין, ובדרך של קל וחמור ניתן להסיק לגבי מתחם הענישה המתאים בגין עבירה על פי סעיף 287(ב) לחוק העונשין, כפי שבעניינו.

18. במסגרת הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה (סעיף 40 ט' לחוק) בגין עבירת ההונאה יש לתת את הדעת להיעדר תחכום בתכנון שקדם לביצוע העבירות, להיות הנאשם מבצע יחיד, לשווי ההונאה.

19. במסגרת הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה (סעיף 40 ט' לחוק) בגין אירוע ההטרדה יש לתת את הדעת לתכנון, גם אם לא מורכב, שקדם לביצוע העבירה, להיות הנאשם מבצע יחיד של העבירה, לנזק אשר נגרם למתלוננת ולאמה, וזאת כפי שעולה מתסקיר שירות המבחן, לרקע אשר הוביל לביצוע העבירה- אשר כפי שעולה מתסקיר שירותה מבחן הוא אובססיביות שפיתח הנאשם כלפי המתלוננת, למערכת היחסים הקודמת בן הנאשם למתלוננת, וכן לעובדה כי ההטרדה בוצעה תוך הפרת ההוראה החוקית.

20. בהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין (סעיף 40 יג'), מצאתי כי מתחם העונש ההולם בגין עבירת ההונאה באמצעות כרטיס חיוב נע ממאסר מותנה ועד ל-8 חודשי מאסר בפועל.

21. בהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין (סעיף 40 יג'), מצאתי כי מתחם העונש ההולם בגין אירוע ההטרדה נע ממאסר קצר אשר יכול וירוצה בעבודות שירות ועד ל-9 חודשי מאסר בפועל.

22. במקרה דנן, לא קיימים שיקולים המצדיקים סטייה מהמתחם לחומרא או לקולא.

גזירת העונש המתאים לנאשם:

23. בגזירת העונש המתאים לנאשם, בגדרי מתחם העונש ההולם, יש להתחשב בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה (סעיף 40 יא').

במסגרת זו מן הראוי לתת את הדעת לשיקולים הבאים -

א. נטילת האחריות של הנאשם על מעשיו וחזרתו למוטב או מאמציו לחזור למוטב- הנאשם נטל אחריות על מעשיו והודה בבית המשפט. עם זאת, כמפורט בתסקיר שירות המבחן, הנאשם לא שיתף פעולה ולא התייצב למפגשים אליהם זומן למעט פגישה אחת.

גם אם אקבל טענת ב"כ הנאשם כי הנאשם לא התייצב לפגישות עם שירות המבחן מאחר וחשש לחייו, מהמפורט בתסקיר אשר הוגש עולה כי הנאשם לא הביע כל רצון להשתלב בטיפול ואף התרברב בהתנהגותו האלימה והתייחס בצמצום וקלות ראש למעשי העבירות. משכך, שוכנעתי כי לנאשם חלק מרכזי ועיקרי בחוסר שיתוף הפעולה עם הליך שיקומי - טיפולי, ולא ניתן להשליך זאת על תחושת איום מצד אי אילו אחרים.

ב. עברו הפלילי של הנאשם או העדרו - לנאשם רישום פלילי בגין עבירת שבל"ר אשר ביצע יממה לאחר ביצוע עבירת ההונאה, אשר בגינה הוטל עליו מאסר מותנה, קנס ופיצוי.

24. באיזון בין השיקולים השונים, כאשר לקחתי בחשבון את הודאתו של הנאשם בעבירות, גילו ועברו הפלילי שאינני מכביד, אל מול העובדה כי הנאשם לא שיתף פעולה עם הליך טיפולי, הערכת הסיכון בעניינו ומידת הפגיעה בקורבן העבירה, שוכנעתי כי יש להטיל על הנאשם ענישה ברף הבינוני של המתחמים.

בדיון היום עתר ב"כ הנאשם כי אסתפק בענישה צופה פני עתיד ולא אטיל על הנאשם עונד מאסר בעבודות שירות וזאת לאור חששו של הנאשם כי עונש שכזה יהא בו כדי לסכן אותו.

ראשית אציין כי בתחילה הוגשה חוות דעת ולפיה הנאשם איננו כשיר לבצע עבודות שירות לאור חוות דעת של משטרת ישראל. בשל אותה חוות דעת נחשפתי לחומרים בגינם משטרת ישראל סברה כי הנאשם לא מתאים לריצוי עונש מאסר, חלקם אף הועבר לעיון הצדדים.

החומר שהועמד לעיון הצדדים מעלה סיטואציה בה לפני כ- 8 חודשים לכאורה נשרף רכבו של הנאשם. חשוב לציין כי באותם חומרים מצוין הרקע לאותו אירוע.

מעבר לכך, נחשף לפני מידע נוסף שיוותר חסוי. אציין כי בחומרים אלה אין אינדיקציה לחשש הממשי כפי שהציג ב"כ הנאשם.

בעניין זה, אפנה למועדים של המידעים שהוצגו בפניי, מיקומם הגיאוגרפי וכן תוכנם ביחס לאירועים עצמם ולאמור באותם מידעים לגבי הנאשם.

מעבר לכך, אני מתקשה לקבל את עמדת הנאשם כאשר בפועל לטענתו הוא משולב במסגרת תעסוקתית קבועה. יש לו מקום מגורים קבוע כאן באיזור הדרום בעוד בית המשפט קבע את אותה מסגרת לביצוע עבודות שירות במקום מרוחק גיאוגרפית.

כשאלה פני הדברים, אני סבורה כי לאור השיקולים שהביאו אותי לקבוע כי יש להטיל על הנאשם ענישה ברף הבינוני, יש בטיעוני ב"כ הנאשם כדי לתת לנאשם זה פרס ולהסתפק בענישה צופה פני עתיד בלבד. אם כי, לשם הזהירות, בקביעת תקופת המאסר בעבודות שירות, אתחשב באותם טיעונים שהעלה ב"כ הנאשם.

25. סוף דבר, בהתאם לסעיף 40(ג) לחוק, התחשבתי במספר העבירות, בתדירותן ובזיקה ביניהן, והטלתי עונש השומר על יחס הולם בין חומרת מכלול המעשים ומידת אשמו של הנאשם לבין סוג העונש, ותקופת המאסר שעל הנאשם לשאת.

26. אשר על כן, אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

1. 3 חודשי מאסר בפועל אשר ירצו בעבודות שירות.
הנאשם יתייצב במשרדי הממונה ברמלה ביום 18/11/20 בשעה 08:00.
מובהר לנאשם כי עליו לעמוד בכל התנאים, שאם לא כן תרוצה יתרת המאסר מאחורי סורג ובריח.
במידת הצורך ימסור הנאשם בדיקות שתן לגילוי סמים.
 2. 3 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים שלא יעבור שוב עבירה לפי חוק כרטיסי חיוב ו/או עבירה לפי **סעיף 30 לחוק התקשורת ו/או עבירה לפי סעיף 287 לחוק העונשין**.
 3. התחייבות על סך 1500 ש"ח להימנע במשך 3 שנים מביצוע עבירה לפי חוק כרטיסי חיוב ו/או עבירה לפי **סעיף 30 לחוק התקשורת ו/או עבירה לפי סעיף 287 לחוק העונשין**.
 4. הנאשם ישלם למתלוננת, **ע"ת 1 בת"פ 2767-12-18**, פיצוי על סך 4,000 ש"ח.
הפיצוי ישולם ב- 6 תשלומים שווים ורצופים. תשלום ראשון מיום 1/10/20.
מצורף טופס פרטי ניזוק.
 5. הנאשם ישלם למתלוננת, **ע"ת 2 בת"פ 69952-01-18**, פיצוי על סך 1,000 ש"ח.
הפיצוי ישולם ב- 2 תשלומים שווים ורצופים. תשלום ראשון ביום 01/08/20.
מצורף טופס פרטי ניזוק.
- זכות ערעור כחוק.**
- ניתן היום, כ"ב תמוז תש"פ, 14 יולי 2020, בנוכחות הצדדים.

